

(Nadaljevanje z 2. strani)

Leta 1945: zadrugi sektor je dobival 30%, privatni 70%.

Leta 1946: zadrugi sektor je dobival 40%, privatni 40%, državni 20%.

Leta 1947: zadrugi sektor je dobival 35%, državni 50%, privatni 15%.

V drugi polovici leta 1947 je privatni sektor trgovine dobival še samo 28% konfekcije.

Leta 1948: državni sektor je dobival 67%, potrošniške zadruge 25%, industrijski magazin 8%.

(Kmetijske zadruge niso štete, ker so pričele trgovati po vezanih cenah).

Kot je iz gornjega razvidno, je privatna trgovina bila zadušena s porastom zadruga in državnega sektorja ter je ukinitev trgovskih obroti spomladati letošnjega leta bila samo formalnega značaja.

Tovariši in tovarišice!

Proizvodnja, odkupi in distribucija so bili s tem popolnoma v rokah državnega socialističnega in zadruga sektorja. Okrajni in krajevni ljudski odbori so začeli svoje lokalno gospodarstvo v cilju neposrednega dviga življenjskega standarda. Tako obstoja danes 10 okrajnih in 27 krajevnih proizvodnih in uslužnostnih podjetij s skupnim številom 629 delavcev.

Okrajni ljudski odbor je nato po temeljnih pripravah pristopil k izdelavi petletnega plana razvoja narodnega gospodarstva. Naš petletni plan okraja predstavlja ogromen uspeh ljudske oblasti, ki je po nepolnih dveh letih uspela izvršiti uspešen prehod iz anarhičnega

Borba Partije za socialistično rekonstrukcijo kmetijskega gospodarstva

Naš okraj ima z ozirom na glavno proizvodno panogo v svoji ogromni večini kmetijski karakter. Vsled tega je bila tudi glavna pažnja naše Partije posvečena dvigu kmetijske proizvodnje na naši vasi, kjer se bilje bitka za novo, naprednejšo obliko gospodarstva, za socialistično rekonstrukcijo kmetijstva. Ni treba posebej poudariti, da je današnja oblika kmetijske proizvodnje kot dediščina kapitalistične družbe z ozirom na mogočen razvoj socialističnega gospodarstva, zelo zaostala in nikakor ne odgovarja družbenim potrebam. Kljub prekomernemu delu večine naših kmetov, kmetijstvo ne daje iz sebe toliko kot bi sicer ob boljši, naprednejši organizaciji, intenzivnejšem gospodarjenju in izkoriščanju strojev lahko dalo skupnosti. Razdrobljenost kmetijskih posestev, anarhično proizvajanje družbeno potrebnih, prehranbenih in industrijskih pro-

Razvoj zadrugištva

Poglejmo, tovariši, kako se je razvijalo zadrugištvo pri nas po osvoboditvi:

V letu 1945 sta bili ustanovljeni na teritoriju našega okraja samo dve nabavno-prodajni zadrugi (če ne računamo dveh vinarskih zadrug v Ptuj in Ormožu, katere so — podedovane iz bivše Jugoslavije — slinele na popolnoma kapitalistični bazi). Te zadruge, bolj rečeno zadrugi centralne, so imele 11 poslovalnic na terenu s 3055 člani in so se bavile skoraj izključno s trgovino. Kljub temu, da so v svojem nadaljnjem razvoju, širjenju in jačanju vse do reorganizacije, zadržale skoraj izključno trgovski karakter, so vendar odigrale ogromno vlogo pri pravičnem funkcioniranju prehrane prebivalstva, razmerjavi dohodka med mestom in vasjo in pri prevzgoji ljudi s staro kapitalistično miselnostjo. Nabavno-prodajno zadrugištvo je položilo temelje nadaljnjemu razvoju zadrugištva. Z uspešno izvedeno decentralizacijo »Napros« se je zadrugištvo dvignilo na novo razvojno stopnjo, na stopnjo organizirane borbe za dvig gospodarske in kulturne ravni naše vasi, v okviru katere bo trgovina služila le kot sredstvo za izmenjavo in nakup kmetijstvu potrebnih artiklov, iz dveh samostojnih »Napros« s 3055 člani v letu 1945 se je razvilo 69 kmetijskih zadrug z 11.691 člani in 56.123 družinskih člani, kar predstavlja veliko večino vseh prebivalcev okraja.

Poleg kmetijskih zadrug je bilo v letu 1946 in 1947 ustanovljenih še 5 kmetijsko obdelovalnih zadrug višjega socialističnega tipa. Te zadruge višjega tipa, katere so ustanovili agrarni interesi — kolonisti in samostojni kmetje —, dokazujejo s svojimi že doseženimi uspehi, kljub ogromnim začetnim težavam, s katerimi se borijo (pomanjkanje živine, gospodarskih poslopj, stanovanj itd.) in kljub podvojeni sovražni propagandi o »kolhozi«, »skupnih kotlih« itd. vso prednost skupnega, zadruga gospodarstva. Na primer: zadruga Osojnik pri Ptuj je imela ob ustanovitvi 25 glav živine, danes poseduje 72 glav goveje živine in 6 konj. Člani zadruge so v letošnjem letu pridelali 3000 kg pšenice na ha, kar je nedvomno eden največjih tovrstnih uspehov v Sloveniji. Zaslugo za ta uspeh ima v polni meri partijska organizacija zadruge, ki je tudi v organizacijskem pogledu med najboljšimi v okraju.

No, tovariši, to je seveda samo en del, samo groba razvojna plat našega zadrugištva. Dejstvo je, da pomeni ta razvoj ogromen uspeh za našo Partijo, za našo OF in za naše gospodarstvo sploh. Toda naše partijske organizacije so poleg tega pri graditvi socialističnega zadrugištva zagrešile niz napak in propustov, katere je treba ozvesti s pravo, resnično kritiko, vredno naše Partije, da bi nam jih bilo omogočeno popraviti čim prej in dosledneje v našem bodočem delu.

Prvo. Partijske organizacije so posvečile v splošnem premalo pažnje poglobljanju razredne diferenciacije na vasi. Kulaški elementi, nerazkinkani v masah, so še nadalje in neovirano vršili gospodarski pritisk na male kmete, bajlarje in agrarne interese ter jih v pomanjkanju delovne sile brezobzirno izkoriščali. Razumljivo je, da se je vsled tega pasi-

gospodarstva v fazo vsesplošnega planiranja, ki bo občutno dvignilo kmetijsko in industrijsko zmogljivost socialističnega in zadruga sektorja v cilju hitrejšega dviga materialne ravni ljudskih množic.

Poglejmo, kaj stoji v prvem poglavju našega petletnega plana:

Okraj Ptuj bo v razdobju prve gospodarske petletke v letih 1947 do 1951 v okviru zveznega, republiškega in lastnega gospodarskega plana prvenstveno in neposredno doprinal k dviganju življenjske ravni prebivalstva svojega okraja ter z mobilizacijo vseh ljudskih sil in z izkoriščanjem vseh lastnih surovinskih virov razvil lokalno gospodarstvo in s tem ustvarjal nadaljnje predpogoje za dvig življenjske in kulturne ravni ljudskih množic svojega okraja.

Okraj Ptuj bo iz svojih lastnih sredstev investir v neproizvajalne in proizvajalne panoge svojega gospodarstva 91 milijonov 950.000 din; od tega v neproizvajalne panoge z namenom, takoj in neposredno dvigniti življenjsko in kulturno raven prebivalstva, 57.529.000 din ali 62,57%, v proizvajalne panoge pa 34.422.000 din ali 37,43%. S poizvovalnim in načrtnim delom bo ta okvirni investicijski znesek znatno povečal, najmanj pa za 9.300.000 din, kar predstavlja 10,11% od skupne investicijske kvote.

Takšno, tovariši, je bilo delo ljudske oblasti pod vodstvom naše Partije pri dvigu in izgradnji našega socialističnega gospodarstva.

izvodov, špekulacije in gospodarske sabotaže kulaških elementov — vse to onemogoča uspešno planiranje in pospeševanje kmetijske proizvodnje, ki nam je danes, vsled vedno večjih potreb razvijajoče se socialistične industrije nad vse potrebna.

Partija se je že takoj po osvoboditvi lotila vprašanja reorganizacije našega kmetijstva. Pod njenim vodstvom so zrastle že v letu 1945 prve zadrugi organizacije, obnovitvene, živinorejske, nabavno-prodajne, vinarske in druge, ki so mobilizirale delovne ljudi naših vasi za čimprejšnjo obnovu in konsolidacijo našega gospodarstva, ter vnašale duh sodelovanja in kolektivnosti v življenje in delo svojih članov. Partija je budno spremljala razvoj zadrugištva, zavedajoč se, da gradi temelje novi, naprednejši obliki kmetijskega gospodarstva.

vizirala tudi masa srednjih kmetov, ki je v nekaterih krajih, kot konkretno v Cirkovcih, Slovenji vasi in Lovrencu nastopala skupno s kulaki proti ljudski oblasti. Jasno je, da je vsled takega stanja bil razvoj zadrugištva silno otežčen, množice delovnih kmetov pa so istovetile trdno in razredno linijo naše Partije z oportunističnim delom nekaterih partijskih organizacij in prirodno, izgubljale zaupanje v pravičnost naše poti. To je prva in največja slabost našega preteklega dela.

Drugo. Nekatere naše partijske organizacije so dopustile vplivanje kulaških elementov v upravne odbore kmetijskih zadrug in s tem že v samem početku kompromitirale nov tip našega zadrugištva. Mislim, da ni potreba poudarjati, da je že sama pojava razrednega sovražnika v vrstah upravnega odbora zadruge demoralizirala napredne kmečke množice, katere so, ob pomanjkanju političnega dela, nasledale kulaški demagogiji. Mesto, da bi bile zadruge, kot produkt nadaljnjega razvojnega procesa naše ljudske revolucije, močno orožje Partije v borbi proti kulakom, je v mnogih krajih, v obratnem smislu, zadruga postala orožje kulaštva za borbo proti revolucionarnim ukrepom ljudske oblasti. Razumljivo je, da zadrugištvo po tej poti ni moglo napredovati.

To je, tovariši, samo nekaj bistvenih slabosti dela naših partijskih organizacij na vasi. S pravilno analizo vseh uspehov in napak, storjenih na polju graditve našega zadrugištva v vsaki posamezni partijski organizaciji, s pravičnim pojmovanjem ogromne važnosti socialistične rekonstrukcije našega kmetijstva, bomo v bodoče že z večjimi uspehi izvrševali naloge, ki jih bo postavila pred nas naša Partija. Naša vas bo s tem in z gradnjo zadrugištva domov dobila nov pomen in nove poglede v jutrišnji dan. Zadrugišni domovi bodo postali center vsega gospodarskega in kulturnega življenja naše vasi in središče za realizacijo ustvarjalnih zamisli naših kmetov. Kmetijske zadruge se bodo pod pravičnim, stalnim in budnim vodstvom naše Partije razvile v borbeno, gospodarsko politično organizacije, ki bodo odpravljale težke sledove preteklosti in vodile brezkompromisno borbo proti vsem vaškim močnim in špekulantom, ki zavirajo razvoj naše vasi.

Tovariši in tovarišice! V svojih izvajanjih sem samo v glavnih obrisih nakazal vso ono slavno pot, ustvarjalno delo naše Partije od formiranja prvih naših part. organizacij do močnega, organiziranega odreda, ki danes na čelu delovnih množic vsega okraja bilje bitko za zmago socializma. Ko danes v pripravah za II. kongres KPS podajamo kritično, kot to znajo samo komunisti, obračun o svojem delu, z zavestjo in ponosom ugotavljamo, da smo v vsakodnevni, trdi in ostri borbi z razrednim sovražnikom nenehno dvigali stavbo socialistične graditve. Naj pravijo klevetniki naše Partije, našega v stoterih borbah preizkušene vodstva, kar koli hočejo, mi bomo gradili socializem s podvojenimi silami naprej po poti, ki nam jo je začrtal zgodovinski V. kongres. Z doslednim realiziranjem sklepov V. kongresa naše Partije, z nenehnim proučevanjem ideologije marksizma-leninizma in z ostro borbo proti

O organizacijskem delu Partije

le referiral tov. Grden Lovro

Po referatu tov. sekretarja je o organizacijskem delu Partije v ptujskem okraju referiral org. sekretar Okrajne partijske komisije tov. Lovro Grden. Dejal je:

Ko podajam v imenu partijske komisije za okraj Ptuj poročilo o organizacijskem delu Partije ptujskega okraja, hočem na kratko prikazati notranje življenje naše Partije v ptujskem okraju.

Nedvomno nam je V. kongres KPJ začrtal jasno pot, po kateri se razvija naša slavna Komunistična partija. Sprejetje Statuta in Programa Partije nam daje še večje revolucionarne poletje za izgraditev naše Partije.

V. kongres KPJ nam je dokaz, kako je naša Partija enotna, da je na tem kongresu nastopala Partija, kot eden, čeravno v času, ko je bilo njeno vodstvo in njeno delo izpostavljeni napadom drugih komunističnih partij, napadom, ki so bili po svoji neutemeljenosti doslej neznani v zgodovini delavskega gibanja.

V. kongres je bil močna manifestacija enotnosti Partije, nedvoumen odgovor vsem tistim, ki hočejo razbiti našo Partijo in našo državo.

Kakor je naša Partija nastopala enotno na V. kongresu, tako nastopa in bo tudi nastopala v bodoče pri vsem partijskem delu današnjega družbenega razvoja.

Nedvomno so se tudi tukaj dokazali naši pravilni odnosi v naši partijski organizaciji. Predvsem je za časa ilegalnega dela naši Partiji v predaprilski Jugoslaviji, kakor tudi za časa narodno osvobodilne borbe, uspelo povezati vse jugoslovanske narode v borbo proti okupatorju za osvoboditev izpod okupatorjevega jarma. Ravno tako je v naših partijskih organizacijah sedaj po osvoboditvi, v času, ko se naša Partija bori na gospodarskem polju za izgraditev socializma v tesnih lovarških medsebojnih odnosih, kateri so zgradili novega človeka, čigar čustva in zavest so povsem drugačna od človeka v kapitalističnem redu.

Ta novi človek bo nesebičen, iskren, hraber in skromen. Koristi ljudstvu in ljudski oblasti, bo njemu najvišji zakon. Že sedaj se pojavljajo ljudje, ki se bore za čuvanje ljudskega premoženja, ki nastopajo proti lakomnosti, grabeljivosti in najrazličnejšim taktim težnjam.

To so ljudje, ki pazijo na vsak gram in paro ljudskega premoženja, ki smatrajo ljudsko premoženje za svoje. Novi človek se bori pogumno in neustrašeno za resnico, on je neizprosni proti vsaki laži, klevetam in podlitkanju, zaradi tega lahko trdimo, da je našemu vodstvu uspelo svoje člane izgraditi v nauku Marxa, Engelsa, Lenina-Stalina. Končno se je treba stalno zavedati, da je bila Komunistična partija Jugoslavije edina sila, ki je bila sposobna, da dvigne vse naše narode v borbo za svobodo in neodvisnost naše domovine, in ki jim je vlivala vero v zmago nad fašističnimi osvajačji in domačimi izdajalci pod vodstvom Partije.

Ta dejstva kažejo, da je naša Partija uspešno izvršila svojo zgodovinsko vlogo. Dalje dokazuje to dejstvo, da stoji danes pred Partijo kot celoto in pred vsakim članom Partije posebej ljudske naloge v delu pri mobilizaciji ljudskih množic za politični in gospodarski dvig dežele.

Partija stalno uči, da se komunisti ne smejo prevzeti zaradi uspehov in da bodo pri svojem nadaljnjem delu naleteli na nove zapreke in težave, katere pa bodo obvladali samo v borbi, na katero je treba biti stalno pripravljen in zanjo biti oborožen. To je treba imeti pred očmi, kadar govorimo o uspehih in nalogah, ki jih je treba izvršiti pri nadaljnjem delu. V zvezi s tem Partija upravičeno postavlja vsakemu svojem članu vprašanje: kako se pripravljaa, kako se oborožuješ za predstoječe borbe, ki jih bodo vodili naši narodi na poti v socializem.

Naša Partija je v svojih organizacijah združila veliko število ljudi. Raven razvoja teh ljudi je različna. Razlikuje se tako po izobrazbi, kot po življenjskih izkušnjah, značajih itd. Partija so funkcionarji in navadni člani delavci, udarniki pri izgradnji dežele, ljudje različnih poklicev in različnih navad. V teh različnih ljudeh z različnimi človeškimi lastnostmi vidimo skupine in tipične poteze značaja, ki so svojstvene komunistom in ki preko njih prodirajo v široke ljudske sloje.

Te poteze, ki karakterizirajo predvsem komuniste, so v prvi vrsti zavest obveznosti do družbe in skupnosti, visoka idejnost, principelnost, težnja biti vselej in pri vsakem delu prvi, da na vsakem koraku pokažejo vzgled ljudstvu. To nam dokazujejo iz dneva v dan po naših tovarnih podjetjih in v kmetijstvu. Dokaz temu so naši udarniki, racionalizatorji, novatorji, na kmetih pa borci za večji hektarski donos.

To so večinoma komunisti, ki se borijo za izboljšanje življenjskega standarda, za izgraditev socializma v naši deželi. Te okolnosti ustvarjajo pri nas novega človeka, človeka, ki vrši bitko za socializem. Toda proces njegovega nastajanja ni spontan. Sicer ustvarja novega človeka delo, zavestni napori, požitvovalnost. Ustvarja ga sam proces socialistične graditve.

Toda ustvarja ga predvsem naša Partija kakor v graditvi tako tudi s

vsem, ki zavirajo zgodovinsko delo naše Partije, se bomo tudi mi dostojno pripravili na naš II. kongres.

Naj živi CK KPJ na čelu s tov. Titom! —učiteljem in organizatorjem naše slavne Partije!

(Burno in dolgotrajno ploskanje s klici tov. Titu in Partiji ter skandiranje »Tito—Stalin«, »Tito—Partijae«)

svojo vzgojno vlogo — vzgojnim delom.

Ustvarjanje novega človeka ima glavno vlogo naša Partija, toda ustvarjanje novega človeka ne sme zaostajati za socialistično graditvijo naše dežele.

Istočasno ko govorimo o vzgajanju novih ljudi, o graditvi socializma v naši deželi, moramo govoriti tudi o naši zavestni partijski disciplini, kajti vedno nam mora biti pred očmi, da v vsaki organizaciji mora biti tudi disciplina. Jasno nam mora biti to, da se disciplina razlikuje, kajti v naši Partiji je zavedna disciplina, naša Partija je zgrajena na demokratičnem centralizmu, to se pravi, da so vsi naši partijski voditelji izvoljeni od najnižjega pa do najvišjega, v tem se lahko vidi naša partijska demokracija. Po drugi strani pa vidimo, da je naša Partija vodena od najvišjih partijskih forumov pa do najnižjih, to se pravi, da se mora manjšina podrežati večini in sklepom višjih forumov se morajo podrežati nižji forumi.

Mi lahko danes trdimo, da je naša zavedna partijska disciplina na zelo visoki stopnji. Napočeno pa bi bilo, če ne bi pogledali naših partijskih celic, ki so pa zelo na nizki stopnji, to so predvsem celice v Majšperku, tovarna volnenih izdelkov, za kar odgovarjajo vsi člani celice s sekretarjem na čelu.

Nujno je, da te celice prenehajo s tako metodo dela in se morajo energično boriti proti ozkostim v partijskih vrstah, tako, da bodo svoje člane dvignili kvalitativno in kvantitativno. Tovariši, tema dvema celicama bi lahko dodali še par celic, ki nimajo nič boljši način dela. Sem pa prepričan, da boste vzeli na znanje te slabe lastnosti, ki sem jih navedel in da jih boste energično odstranili, kjer koli bi se pojavile take napake.

Kot dober primer pa nam lahko služi partijska organizacija Gradisa, kjer šteje

Dosedanje in bodoče delo Partije v okraju

Po referatih tov. sekretarja in org. sekretarja Okrajne partijske komisije sta tovariša Dolinar in Kovačič diskutirala o delu krajevnih ljudskih odborov ter predvsem poudarila potrebo po pravičnem socialnem sestavu ljudskih odborov, se pravi, nemudoma je treba skristalizirati odbore in onemogočiti poizkuse sabotiranja kulakov v njih.

Rekonstrukcija kmetijstva

Član Okrajne partijske komisije tov. Belšak Franc je govoril o rekonstrukciji kmetijstva kot eni izmed najvažnejših nalog v petletnem planu. Ta rekonstrukcija naj bi se razvijala v smeri kmetijskega zadrugištva višjega tipa, ki predstavlja edino sredstvo za gospodarski, politični in kulturni dvig trenutno zaostalega podeželja, prečvsem Haloz.

Vloga Partije pri delu Fronte

»Ljudska fronta Jugoslavije bi ne mogla roditi tako velikih uspehov tako v narodno-osvobodilni borbi kot v dobi izgradnje socializma, če bi je ne vodila junaska Partija«, je dejal tov. Berginc Peter, ki se je nato dotaknil avantgardistične vloge celic pri usmerjanju dela frontovskih organizacij na vasi. Tov. Berginc je nadaljeval z besedami: »Vaški frontni odbori morajo biti čisti, zdravi. Le pošteni in delavni frontovci so lahko v odborih, ker se bo le na ta način lahko naša Fronta imenovala Ljudska fronta«. Ob koncu je govoril o nujnosti doslednega izvajanja diferenciacije na vasi, o borbi proti reakcionarni duhovščini ter stari miselnosti. Pomoč pri uspešni izvedbi te borbe nam bo poglobljanje v študij marksizma-leninizma.

Delo Partije v Strnišču

Veliki so uspehi Partije tako v tovarni kot pri Gradisu v Strnišču, ki jih je dosegla pri gradnji raznih objektov. Gradbena in montažna dela so bila v letu 1945. težja, ker je celica štela le 3 člane, danes pa je v Strnišču Partibiro s petimi skupinami, ki rešuje najtežje probleme v tovarni in pri Gradisu. Vse obveze, dane na čast I. kongresa Enotnih sindikatov Jugoslavije, so bile izpolnjene. Najvažnejša naloga Partije v Strnišču je, dvigniti in razširiti članstvo, nuditi čim večjo pomoč sindikatu, njegovim upravnim in podružničnim odborom. Tov. Zidarič je dejal: »Naša največja naloga pa je, zgraditi in staviti v obrat našo veliko tovarno, ki bo ponos vseh narodov Jugoslavije«.

Mladina — pomočnik Partije

Tov. Furlan Dušan, sekretar SKOJ-a in delegat na IV. kongresu SKOJ-a, je v kratkih besedah podčrtal uspehe SKOJ-a in mladine, ki sta jih obe organizaciji dosegli v borbi in izgradnji socializma. V. kongres KPJ in IV. kongres SKOJ-a sta postavila našo mladino pred odgovorne in velike naloge. Prva najvažnejša organizacijska naloga je končno zlitje obeh mladinskih organizacij. Tov. Furlan je dejal: »Vse bodoče naloge bo mladina častno izpolnila, ker jo vodi in uči naša močna in velika Partijae«.

Delitev blaga v Ormožu

V Ormožu pričakujejo delitev blaga... Žene vprašujejo po dnevu, ko se bo prodajalo blago.

»Nič ne vemo«, pravi starejši tovariš pri Kuhariču. Nekaj minut kasneje stavi druga isto vprašanje. Naše žene pa se o marsičem glasno pogovore pred prodajalno.

»Si slisala?« pravi ena, »razpravljajo tudi o tem, kakaj lahko eni zvedo o dnevu prodaje, drugi pa ne.«

delovni kolektiv 944 članov na dan 1. novembra 1948, od katerega števila je 32 članov Partije in 30 kandidatov in to so predvsem sami mladi člani, kajti v letu 1947 je tam obstojala celica s 3 člani, danes pa vidimo, kako dela vodstvo in vsi ostali člani celice, tako da so uspeli razširiti partijsko organizacijo na 32 članov in 30 kandidatov in imajo danes svoj partijski biro. Pri vsem tem delu ima največ zaslug sekretar Partije tov. Zidarič.

Pri posameznih članih Partije se opaža, da še niso povsem obračunali z religijo, da ne vidijo v tem svojega najhujšega razrednega sovražnika in da se niti proti vidnemu sovražnemu delovanju reakcionarne duhovščine ne nastopa odločneje itd. Gotovi komunisti ne vedo, da je nauk Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina v ostrem nasprotju s samo religijo, kajti kdor priznava Program in Statut KPJ, ne more pod nobenim pogojem priznavati religije kot glavni faktor zaostalega sveta. Te grobe in nedopustne napake srečujemo predvsem pri komunistih nizke ideološke izgradnje.

Vzrok vseh slabosti našega partijskega članstva, premale aktivnosti celotnih partijskih celic, vzrok vse prepogostega oportunitizma med našimi članstvom je, da se je vse do sedaj premalo polagala pažnja na samo ideološko izgradnjo vsega partijskega članstva, kot mlajših tako tudi starejših komunistov. Naše partijske celice so sicer študirale in tudi stalno študirajo. Večina partijskih celic ima svoj redni študij, to je enkrat tedensko, na katerem se konkretizira marksistična in tekoča literatura.

Dalje je značilni uspehi, ki jih je dosegla Partija pri ideološkem dvigu svojega članstva. Dotaknil se je organizacijskega razvoja Partije v okraju od njenega nastanka do danes.

Ob koncu je ponovno podčrtal važnost polaganja pažnje širjenju in ideološkemu študiju članstva, na osnovi česar bo ekovano še močnejše orožje za premaganje vseh težav.

Borba proti mračnjstvu in lažni ideologiji

Tov. Mavser Ivan, sekretar agitpropa Okrajne partijske komisije, je pod istim naslovom in z istimi besedami ponovno podčrtal točko v resoluciji V. kongresa KPJ, ki govori o dosledni borbi proti potvarjanju in pačenju marksizma-leninizma, proti misticizmu in drugim škodljivim mračnjškim pojavom. Da bomo uspešno izvedli tudi to borbo, se moramo čim bolj oborožiti z zakladom progresivne znanosti, z naukom Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina. Nadalje je prikazal sovražnika naše vasi — klerikalizem, katerega vplivi in ostanki so vidni predvsem v Slovenskih gorah.

Več pomoči mlademu kadru

Tov. Zivic, član Okr. partijske komisije, je posvetil svoje besede akribni pomoči mlajšim, na novo vstopivšim tovaršem v Partijo. »Od nas starejših članov je odvisna njihova vzgoja. Moramo jih negovati kot cvetlice v cvetličnjaku, jih gojiti kot se gojijo mlada, nežna bitja«, je rekel tov. Zivic, ki je mislil tu predvsem na ideološko vzgojo mladih in na pomoč starejšega kadra.

Po diskusiji je verifikacijska komisija ugotovila udeležbo delegatov na konferenci. Od izvoljenih 114 delegatov je bilo prisotnih 110, ki so zastopali vse članstvo v okraju.

Nato je prevzela delo kandidacijske komisije, ki je sestavila kandidatsko listo za volitve članov Okrajnega komiteja KPS, okrajne revizijske komisije in delegatov za II. kongres KPS. Volitve so se izvršile s tajnim glasovanjem.

Komisija za izdelavo resolucij je predložila konferenci pozdravni resoluciji Centralnemu komiteju KPS in Centralnemu komiteju KPJ ter delovno resolucijo o tekočih nalogah Partije v ptujskem okraju. Resolucije so bile sprejete s ploskanjem in navdušenjem.

Po nagovoru zastopnika JA je počal zaključno besedo tov. Potrč, ki je govoril o težkem delu Partije v začetku njenega razvoja ter o prilikah, v katerih se je rodila prva partijska celica v okraju. »Da smo to dosegli«, je dejal tov. Potrč, »je bila potrebna globoka vera v Partijo in njeno stvar. En sam človek je bil za nas velika pridobitev v takratnih pogojih.« Dalje je dejal: »Veliko pomoč Partiji je nudila takrat mladina, predvsem gimnazijska in delavska, ki se je udeleževala v raznih akcijah«. Ob koncu je dejal: »Naša Partija hodi po poti, ki jo je začrtal, to črta in jo bo črtal naš voditelj tov. Tito. Ta pot je edina pravila za našega delovnega človeka«.

Po teh besedah je nastalo v dvorani burno ploskanje, šliši so se klici Partiji, Titu in Stalinu. Delegati so se dvignili in tako pozdravljali zadnje besede tov. Potrča.

S tem je bila konferenca zaključena, tov. sekretar pa je preko navzočih delegatov pozval vse partijsko članstvo ptujskega okraja k izvedbi nalog in sklepov te konference.

Pa se oglasi druga med njimi:

»Da, da, je pač lepo oblečena in znana.«

Tudi pod pultom imajo včasih marsikaj za »dobre znanec«, samo za delovnega človeka ne.

Želimo, da bi se to več ne dogajalo, ker ne ustreza prilikam, v katerih živi novi človek.

P. O.